

مقبره الشعراى تبريز

مقبره الشعراى تبريز

نمیری شهریار از شعر شیرین روان گفتن
که از آب بقا جوئید عمر جاودانی را (شهریار)

مقبره الشعراى تبريز در خیابان ثقه الاسلام و در ضلع شمالي بقعه سيد حمزه واقع است. بناي يابود زيبايي با تأسيسات توريستي به نام مقبر الشعرا در اين محل ايجاد گرديده که آرامگاه یکی از بزرگترین شاعران معاصر کشورمان (شهریار) در این محل قرار دارد.

در ماخذ و منابع، از مقبره الشعرا؛ تا قبل از قرن هشتم نامی برده نشده و قدیمی ترین تذکره فارسی، یعنی لباب الالباب محمد عوفی که ظاهراً در سنه 618 تالیف شده و شرح حال شاعران قرن ششم مانند خاقانی و ظهیر را که در مقبره الشعرا دفن شده اند، نگاشته است، نامی از مقبره الشعرا نبرده و از این روی، قدیمی ترین کتابی که نام مقبره الشعراى سرخاب را به صراحت دارد “نزهه القلوب” حمدلله مستوفی است که در سال 740 ه. ق تالیف شده است.

مقبره الشعرا قبل با نام های حظیره الشعرا، حظیره القضاة و قبرستان سرخاب، معروف و مشهور بوده اما متأسفانه گذشت روزگاران و مهم تر از آن حوادث طبیعی چون سیل و زلزله، شکل ظاهری آن را از بین برده و اثری از قبور این بزرگان بر جای نمانده است. لیکن در شهریور ماه 1350 هجری شمسی طرح یاد بود مقبره الشعرا طراحی شده و به تدریج ساخته شد که همکنون این مجموعه فرهنگی پذیرای میهمانان و گردشگران می باشد. در بازدید گروه آنبانینی این مکان یکی از بهترین نقاط برای استقرار سایت اطلاع رسانی جامع آذربایجان تشخیص داده شده که با مسئولین مربوط نیز گفتگو شد که امید است با راه اندازی آن گردشگری منطقه توسعه یافته و پشتیبانی هایی از توریستهای خارجی و گردشگران علاقه مند کشورمان صورت پذیرد.

معروفترین آرمیدگان مقبره الشعرا به شرح زیر می باشند:
اسدی طوسی، قطران تبریزی، مجیرالدین بیلقانی، خاقانی شیروانی، ظهیرالدین فارابی، شاپور نیشاپوری،
شمس الدین سجاسی، ذوالفقار شروانی، همام تبریزی، مانی شیرازی، شکیبی تبریزی و سید محمد
حسین شهریار.